

Beschrijvinghe vande Drogen,

Endrachmetessang met rooden wangen wijn/ oft
Quescap / oft geslaet water: en dan versterke sy
de mage en de darmen. Van bupren opgeleert/ zyn
sy goet tegen alle heete gebreken. In Wijngesden
genueien den tamswicer/macciken de runden vast/ en
beleerten de sineaungen die daer op valle. Men doele
op de schortvaren van de oorschelen/ en by de ver-
scheide oorschalen. De selve vrechten gedrocht/
Cosol geheven/moeie heel. Inte door versouwen.

De Malacalites (een geslacht van Mahumeditten)
eten dese vrucht siccus/ tafsa in heire Dafschage/
als in de Betre siccus en dorre etere/ oft in enau-
wens met Cardamomum. Andere doen daer by al-
tigene wat gedaen wort/ al is dat Betre
warm is/ en dese Area coude ende drooch/ nae't
Wrwijzen van heur lafficheit oft onsmakelichheit
met enige stammetrekking/ sonder enige hitte/ al
ist saft dat Serapio (des Area mischien niet wel
kennende) septic daer verwarmt/ ende bitterach-
tich van smaech is. Sonmige Indiaen doen daer
doch Lycium oft Cate bij/ om het tanrelech schy-
ende de losse runden vast te macciken/ de mage te
versterken/het bloetspoumen te beletten/ ende het
braechen/ende allerley bloot te doen houden. Oft
sy doogen de vrucht/ ende in cleene stukken ghes-
koeten synde enauwien die niet Lycium/ ende bla-
deren van Betre/daer de zenuuen wt genome zyn/
en spoumen het eerste spechtel wt want dar is bloe-
dich/ende soo supveren sy de herstelen/ ende dema-
ge/ende maechte de runden ende het tanrelech vast.
De inwoonders der eplauten Malabira achtien de
Area meer dan Caneel/ende zyn daer soo toe ge-
wen/ende commense soo qualich missen/ als wij
broot/bier oft wijn. De rynke lieden macciken bol-
lekins of coekshies van dese vrucht/ Lycium/Can-
cer/Lignum Alois/ en wat Ambra/ende enau-
wen die ander mengen met Cach oft gespoet/ Ge-
verschellen/ende enauwien dat sonfiamen. Gauw
zynde wort die vrucht dock gegeten dan sommige
die enige smaechliche wonderen oft zeeren hebden:
want sy maect die menschen als djoncken die daer af
geten hebben/ soo dat sy geen smerten en geboelen.
Garcias doer nochteans dese groene vruchten distil-
leren/ende geraet dat water met groote nutticheit
te drincken in de bupschloeden/die van hitte oft gal-
le comen. De selve vrucht/ noch groen zynde/ wort
onder tanz gegraben/ op datse beter en liefselicker
van smaech moede. Dan sy erense ghemedelijest
met de bladeren die sy Betre oft Bocel noemen: Sy
plegen oock te brennen/ende inde soune te droo-
gen/ (en dan heeten Checani) ende dan heel te ge-
bouwen/so wel in sjysen/ als in tafanreerde ghe-
slingen oft badingen. Met de schoesse oft met het wt-
terste omwindsel macciken sy heur runden repen ende
schoon. Deselbe Indiaen piegen de rijen van de
se boomien die twee vingers dik zyn/ als te brennen/
ende daer nede te Crocodilen te bangen/ende vast te
houden/ die rijen door heur strote stehende. De bla-
deren dienen dock om daer op te schijven.

Een ander Faufel.

Ander vrucht als Faufel, is van den selven Clu-
sius beschreven/ so die hem gesonden was van de seer
geleerde W. Theodorus Clintius van Boma gantch
gestelt als de Faufel/ander als in twee schaelkes bes-

grepe. Sy wort wt Guinea gebrocht/ mit gader
en ander vrucht als ee Pann oft Soobe van maes-
sel/ met wit vleesch ende cleine saden verwult.

Brasina en de vrucht van Palmarinus hebben met
de Faufel oock wat gelijkenisse.

Cunane van Welt-Indien, van Malich Spvertz
aen Clusius gesondē is een vrucht tweec bupm heed-
den lanch/ bovenwaerts eenē dum pyp/ alleenges-
maller wordende met enē wat verheven rug/
swart/glatte ende blinckende/dry gatres hebbende/ een
boven/twee onder. Sy wast op een cleyn boomke/ dat
Moremor heet. Trip spude iste wel tweemael foo-
gevoet/ende daer wortse op colen gebadden/ende gege-
ten tegen de hoofdpijn.

Cunane, met twee ander vreemde Noten,
oft soorten van Faufel.

Ander vrucht als een Haselnoot staet bij de Malle
Pynkhems geschildert.

Coxco Cyptor is een heerne van een vrucht aen
den boom Cyptor in Peru wassende/ ende is cleypider
dan de meeszoete van de Indianische Haselnoot:
wiens schilderij ende breder beschrijvinge hier
nae gegeven sal worden.

Gehuyp den boom/wast in Sumatra; heet in't
Jubisch Cobbam: heeft cleyne bladeren/ als die van
Castie/maer coeter rache/saftaenverwige schoessen/
dichachtige vrucht/ als ee Cactusbal met een kerri
als ee Haselnoot/mies keet/ oft pit op de tong so hilt
als die wortzel van Angelica. Dan die vrucht self/ oft
heur vleesch/diet om de doot te verstaet: de kerri is ster
nochtans nutter toe al iste bitter. De doulwater olie
wt/er goet tege de smerte van de lever en milte/ als
me eerst eenē tanz matelike cete/ en dan de olie
in neent oft het lichaem daer mede bestreicht. De sel-
ve geneest allerley gucht. De gomme van deien boom/
met deselbe gemengt/ is nut in al twoozepde.

Noten Muscaten, Foelie oft Macis:
ende Macir van de ouders. 21.

Den boom daer de Note Muscatet en de Foelie
aan groeft/ gelijck den Peerboom/ soo van
strukken als van bladeren: dan die bladeren zyn
wat coeter en smaller/ ende worden daerom van au-
der met de Peerboom-bladeren vergheleken. De
vruchten/alsoo sy op den boom staen/ zyn van ge-
daente witterlych di Peeren wat gelijk/ oft als an-
der seggen die gemeyne Okernoten/mar wat groo-
ter. Sy hebben eerst van bupren een groene die-
ke snoester/ gelijc onse gemeyne Noten/ daer sy heet

Indiaensche ende ander Vreemde cruyden.

in bedect zyn: en onder die snoester liggen welter-
hende bleech rooddachtige oft geelachtige nerwysa
gheschakelede bellenkes oft schoeskels/de welche de op-
rechte Foelie zyn/ liggende op een harde basthou-
ten schelpe/gelyc de seggpen van Haselnooten/in de
welcke de kerrie oft Note bevestet groeft/ die wel-
riekende/ vol witticheit is/ dicht ende hardt al is
sy heel versch. En dese bupren schoezen openheit
selven als de vrucht sy is: en dan siernien daer de
Foelie blinckende root van vermen/ ende lichtich int
aenschouwen/sommeringen als de boomie vol gelas-
den zyn. Als die Note nu volcomen drooch is/ dan
open heur de Foelie selue soe/ en verliesende heur
roodicheit/wor gout verwich: en wort dan dry-
mael dicender verochte daer de Note self/ de weleke
voor de beste gehouden wort als sy verfch is/ niet
gegaett/ maer swart ende drie/ wat nae den vossen
trechende/ goet van reuck/ die niet vennadel gesche-
ke zynnde en olenichticheit van heur gesche:
dan de Foelie is best de humus: want die swarte
en doog soa veel niet. Soondare heele Note blus-
schen worden hier te lande somtijc ghebocht/ want doch
sommers siertuer twice by en grepe. Deze vrucht
met een diche schoesse heel bedect/ de wortel met ee
cloe lange hene in twee gelijcke deelen gesche-
den schijnt te zyn/ en aen die cloe gaet de schoesse
open/ als die vrucht ryp is/ enne vertoot daer de Foelie
al datmen somtijc een lancetworpige sooske binde/
Note Muschae Manneken gehoren/ en voor veel
slechter gehouden dan de Gemeyne/ en heeft eenen
stammetrekking/smaech en vryants sonder reuck:
en die Poullie die daer over wast/ is bruynder/ maer
van reuck ende smaech de ander niet ongelijk/ dan
de Note is meer gescheen/ ende alsmeuse hyst/ iste
styf als Wachs/ ende niet soo wet.

Dan om dat niemand die selve beter beschreven
heet dan Clusius/ sullen wij die beschrijvinge van
hem/ so by die gegeven heft/ hier verhaeten/ hoeg-
ende in't laste/ de crachten ende naemen van/ de
selve wt verschepden ander Crupdiefschijvers.

Een tacksken van den gemeynen Noten Muschae-
boom, VVijfken geheeten.

Note Muschae Wijfken, in Latyn Nux Myristica
sema, wort geloofst alleen oft meest in het eplaut
Banda oft Bantam met groote menichte te was-
sen/ te weten vanselfs in't wilt. Den boom is hochs-

niet cleender dan eenen Peerboom/ alijt groē blis-
vende/ met veel tachen/ aende groene en eerst val-
de weleke nu hier nu daer/ niet tro-
den anderen over/ bladeren wassen als hier ges-
tacn/ de Lauras bladeren heel gelijk/ en haer niet/
en somtijc wat breebet/ oft om
Arangieboom bladeren meer gelijk/
behalven dan siertuer/ enne vossen
een coet
steelke rustende/ vromton niet gelijk/
daer met
sommige aderen van de middeleib
intre fiden wt lopende doorgangen. De vry
is tame-
lichen dicheit/ oft groet als een Perse rouw
ven waer by den steel mat suu fachinge/ dan sy
en is tusschen de bladeren aen de tachen/ en vast
met een coet steelke/ als meer seggen/ maar hangt
van't wortere van de eerste tachken af/ aen een
lanchachtich en dichachtich steelken/ niet veel tsaa-
men/ maer gemeynich een alleen/ gelijcken hem
mach aen sommige tachken/ heur bladeren ende
bruches noch behoudende/ die hier te lande van Ban-
dam in Pelsel b ewaert/ inde gebrocht/ want doch
sommers siertuer twice by en grepe. Deze vrucht
met een diche schoesse heel bedect/ de wortel met ee
cloe lange hene in twee gelijcke deelen gesche-
den schijnt te zyn/ en aen die cloe gaet de schoesse
open/ als die vrucht ryp is/ enne vertoot daer de Foelie
al datmen somtijc een lancetworpige sooske binde/
Note Muschae Manneken gehoren/ en voor veel
slechter gehouden dan de Gemeyne/ en heeft eenen
stammetrekking/smaech en vryants sonder reuck:
en die Poullie die daer over wast/ is bruynder/ maer
van reuck ende smaech de ander niet ongelijk/ dan
de Note is meer gescheen/ ende alsmeuse hyst/ iste
styf als Wachs/ ende niet soo wet.

Sulor zyn de Note die hier te lande gebrocht wo-
den/ waastende elische en esene wels van Bana-
da/ en de omliggende eilandien. Iesse ryp zynde ga-
pen/ en de bimense Foelie vertoonen/ dan warden
heft opgezette van een soort van Duyven de
Balduyn gelijckende als die Foelie verkeert is/
dan wort het bimense ongheschent/ van ouder oft
van boven van de selve Duyven wt geworze/ van
dinemenschen vergaderd/ in d'erde gesteken/ oft ge-
saepdt. Anders en canmen dese boomien niet verne-
nichbuligen/ als Petrus Hondius ons beschrijft.
Opt geborechte aldaer wast desen boom dock niet
menicheit: dan de vrucht is min geacht/ mitz datse
selden ryp wort/ ende haest vermeluet: sy vluchte
van de Foelie/ ende heet Nux Myristica montana/ oft
Werch Note Muschae.

Note Muschae Manneke, in Latyn Nux Myristica
mas, is wat lanch worpiger dan de gemeyne en hier
banschijnt Christophorus a Costa geschoh te heb-
ben/ seggende dat de grootste Note Muschaten in
de landen daer groeven/ meer geacht warden dan
hier te lande. Dan Clusius heeft beschreven/ nae
genen doogen taek die hij daer van gesien heeft/ op
dat hij ander/ die in die landen selue sullen come te
sien/ verweken sonden ou die bredere te beschijve.
Dese taek was anderhalven voet lanch/ soa dik
als een schaft daer wy mede schijnen/ behouden/
de nochtiet vant hout des voorgaedes taek/ t'welc
beder was met ee aschwerwige schoesse dan het op-
perste van die taek/ twelc van't selve naer schijn ge-
groeft te zyn/ was teerder/ binnin in met veel merch
verwult/ bruyner rossachlich van vermen: daer aen
wiesen ongeschreven/ seven oft acht bladeren/ vele
groot/ en op een dicker steelken rustende/ dan men
aen de gemeyne Note Muschae taek siet: want sy
zijn somtijc eenen heert voet lanch/ d'zy oft meer
dummen breedt/ maer meestendel sijnse seven oft
acht dummen lanch/ onrent de twee ende een half
dummen breedt: de ene syde der bladeren is grysach-
tich/ de ander syde is grynen blinckende/ wt die dic-
ke middel zenuue/ die blad langs hene in twee
deelen verdeelt/ loogender ter syden cleypider ende
dunner zenuuen/ te weten aen riche syde vertien
ost vijfken/ somtijc oock wel meer: daer tuschen
loopen noch ander clenderadering/ dienen niet
wel sien en cast door de dicte der bladeren. Dese bla-
deren/ gedrocht zynde behielden een merkelijke
scherpicheit van smaech/ doch aengenaem ende niet
seer bijtende. Dan't opperste van deser taek hangt
twee Noten/ op ee dickt coet steelken rustende: ende
h b b daer